

Skutky apoštolov

(v moci Ducha Svätého)

Sk 5,12-42 2 múdre rady (čítať celý text z Biblie)

-stať od 11. verša po 17. vykresľuje znova jednotný život prvých kresťanov, nič ich nerozdelilo, neodradilo, ani "drsná" skúsenosť s božou prísnosťou, keď Ananiáš a Zafira zomreli pre klamstvo DSvätému.

"... z ostatných však nikto sa neodvážil pripojiť k nim, ale ľud ich zveleboval."

-Zvláštne je, že ľudia ich obdivovali, chválili, ctili, ale nepridali sa k nim. Naopak, ďalej je uvedené, že stále pribúdalo mužov a žien, čo sa k nim pridali.

-otázkou je: Kto sú tí "ostatní"? Vstúpenci Ježiša, ktorí z nejakého dôvodu odpadli? Sympatizanti?

-ľudia často obdivujú kresťanov pre ich vieru, páči sa im to, čo hlásajú. Nadchýňajú ich myšlienky a veľmi radi by sa k nim pridali, pretože každý z nás má v sebe "prázdne miesto v tvare Boha". Keď však poznajú cenu tohto života - vzdanie sa samého seba - prestanú po takom živote túžiť a zostanú ako "diváci za páskou".

-Iní zase možno pochybujú, či je viera kresťanov autentická, či hraná a skončí ako veľa nadšených skupín. Zás iní si z viery a kresťanského života niečo vyberú, napr. že Boh ich môže uzdraviť z choroby, pomôcť im nájsť si prácu... a o ostatné z "božej ponuky" nemajú záujem. V našom texte sa ľudia ku kresťanom nepripojili zrejme aj zo strachu z prenasledovania.

-no napriek tomu čítame: *"...A čím ďalej, tým viac pribúdalo veriacich v Pána, mnoho mužov a žien..."* Pán Boh sa dáva poznať odvážnym ľuďom, ktorí to s Ním skúsia v živote. Každá viera, každého človeka začala odvahou skúsiť život s Bohom. Svedectvom pre nich mohli byť zázraky, s ako je napísané, že dokonca Petrov tieň keď padol na chorých, boli uzdravení. Je to podobná viera, ako pri uzdravení ženy trpiacej na krvotok (Mk 5,25-34)... len lemu rúcha sa mu dotknem a budem zdravá...Urobila niečo odvážne a dokonca škandalózne – a dostala za to veľkú odmenu. Len odvážni ľudia niečo aj dosahujú, platí to aj vo viere.

Verše 17-28 hovoria o opätovnom zajatí apoštolov, nevieme ktorých. V 4. kapitole sa hovorilo o zajatí Petra a Jána, ale prepustili ich pomerne skoro a ľahko *"...pohrozili im a prepustili ich, lebo nenašli spôsob, ako ich potrestať, a najmä kvôli ľudu, pretože všetci vlebili Boha za to, čo sa stalo."* Sk 4,21

Tu však skončili vo väzení, ale anjel Pánov ich zázračne vyslobodil. Boží zámer nič neodkáže zastaviť a zmariť. Znova ich našli v chráme, na mieste, kde svedčili o živom Bohu, na mieste, kde živý Boh prebýval v podobe archy zmluvy, hoci pri Ježišovej smrti sa opona oddeľujúca vstup do svätyne svätíň - kde bola truhla zmluvy uložená, roztrhla. To symbolizovalo, že pre Kristovu obeť má prístup k Bohu priamo každý človek, nie iba veľkňazovi raz do roka.

Sú tu dva múdre výroky, každý na inej strane:

1. Peter povedal: Boha treba viac poslúchať ako ľudí.

Veľkou otázkou veriaceho nie je: Je to prospešné, príjemné, alebo sa to páči ľuďom? Otázkou je, či je to správne v božích očiach. *“Ide mi azda teraz o priazeň ľudí alebo Boha? Alebo sa usilujem zapáčiť ľuďom? Keby som sa ešte chcel páčiť ľuďom, nebol by som Kristovým služobníkom.”* Galatským 1,10 V tejto časti hovorí Pavel o falošnom evanjeliu, ktoré je príjemné ľuďom, ale je v rozpore s Božou pravdou a vôľou.

-Úmyslom všetkých nasledovníkov Ježiša Krista musí byť túžba páčiť s Bohu a nie na prvom mieste ľuďom. JKristus hovoril v Jánovi 6. kapitole tvrdo o tom, že kto neverí v Neho ako v božieho Syna, nemá večný život, kto neje a nepije Jeho telo a krv, nemá večný život... 66. verš tejto kapitoly hovorí, že odvtedy mnoho učeníkov odišlo od Neho, lebo neboli schopní počúvať toto slovo. Nedokázali akceptovať výlučnosť a jedinečnosť JKrista. Ale JKristus zostal verný tomuto svojmu slovu, lebo to bola vôľa Otcova a On sa chcel páčiť v prvom rade Otcovi.

Aj dnes to ľudia povedia, že JKristus svojimi výroky tlačí ľudí “do kúta”, dáva im len jedinú možnosť záchranu života a to navyše bez zásluh a my ľudia by sme tak radi vynikli...

-Ľudia tej doby nedokázali “prekročiť svoj tieň” v zmysľaní o Bohu, pretože boli naučení žiť podľa schémy farizejov. Obdobne JKristus povedal, že nové víno sa nemá nalievať o starých nádob (mechov), lebo ich roztrhne a nič z neho nebude. To sa deje, keď ľudia zvyknúť na staré formy, hoci nepresné a zlé, odmietajú nový správny pohľad na život, na vieru a jednoducho pokračujú v starom spôsobe života, hoci je zlý. Kto poslúcha viac ľudí ako Boha, nejde po správnej ceste, skončí v smútku, pretože ľudí nikdy neuspokojíme na 100% a môžeme minúť boží cieľ pre náš život. Učíme sa to stále ...

2. Gamaliel, učiteľ zákona povedal: Dajte pokoj týmto ľuďom a nechajte ich. Lebo ak je z ľudí táto rada alebo toto dielo, rozpadne sa; ak je však z Boha, nebudete ich môcť zahubiť.

Táto rada mala dve hľadiská: Gamaliel vysvetľoval, aby dali pokoj učeníkom, lebo sa mlže stať, že vznikne vzburá a Rimania sprísnia dozor nad krajinou. Tento jeho postoj je vidieť z toho, že opisoval rôzne vzbury a ich zánik. Nešlo mu teda vôbec o šírenie kresťanstva. Išlo čisto o politiku. Všimnime si to aj na tom, že podľa Skutkov 6.a 7. kapitoly vieme, že Saul -prenasledovateľ kresťanov bol jeho žiakom. Určite sa učil krutosti od učiteľa. Ako ďaleko sme my ľudia v hriechoch, keď aj pri Záchrancovi večného života myslíme na pominuteľné veci, ktoré má v rukách aj tak PBoh.

-Predsa však povedal aj pravdu, ktorú si môže vziať my: *“Keď Boh za nás, kto proti nám?!”* (Rímskym 8,31b) Boh si Gamalielov výrok použil na svoj plán: židia dali pokoj kresťanom - na čas.

-podobne je to aj v našom živote. Robíme veci, rozhodujeme sčasto s veľkým ohľadom na seba. Často sa naše podniky rozpadnú, sme smutní, zranení, strácame vieru... PB nám v modlitbe po pokání môže ukázať onú Gmalieolovú pravdu: Toto, čo sa rozpadlo, to nebolo z Boha, Boh to nechcel, to bol tvoj podnik a Boh na ňom nechcel participovať.

-Ak cheš, aby sa tvoje podniky a plány zdarili, pýtaj sa Boha, či je to naozaj Jeho vôľa a či to má byť teraz. Potom Ho poslúchni. Tvoje plány sa možno nepodaria, ale vstúpiš do plánov Božích v ktorých máš zaručený úspech. Lebo čo je z Boha, to má úspech.